

USTAWA SEJMOWA

z dnia 28 lutego 1919 r.

w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo
budulcowe i opałowe.

Art. 1. Celem umożliwienia ludności zaopatrzenia w drzewo budulcowe i opałowe upoważnia się rząd do wydawania drzewa:

- a) dla odbudowy zniszczonych przez działania wojenne domów mieszkalnych i zabudowań gospodarczych drobnych rolników oraz drobnych posiadaczy miejskich na rachunek Skarbu Państwa — do wysokości stwierdzonej szkody wojennej;
- b) dla innych celów po cenach ustanowionych przez rząd.

Art. 2. Na uzyskanie potrzebnego zapasu drzewa rząd ma prawo przeznaczyć drzewo z lasów państwowych, jak również dokonywać zajęcia drzewa w lasach prywatnych na pniu oraz gotowego materiału ściętego, jak również tartego po cenach ustanowionych przez rząd.

W razie zaniechania ruchu zakładów przerobki drzewa przez ich właścicieli rząd może je objąć w zarząd Państwa.

Art. 3. Wydatki Skarbu Państwa poniesione z tytułu wydawania drzewa winny być rejestrowane w celu potrącenia ich poszkodowanemu z ewentualnie przypadających mu odszkodowań wojennych.

374

Dziennik Praw. Poz. 229

№ 20

Art. 4. Ustawa niniejsza przestaje obowiązywać, skoro zostanie wydana ogólna ustawa o odbudowanie kraju.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Robót Publicznych:

Pruchnik

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Janicki

Minister Skarbu:

Dr. English